

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 października 2024 r.,
sprawy **S.G.**

skazanego z art. 209 § 1a k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie
z dnia 22 marca 2024 r., sygn. akt VI Ka 990/22,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie
z dnia 13 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 206/20

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

**II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P.G. –
Kancelaria Adwokacka w W., obrońcy z urzędu skazanego S.G.,
kwotę 885 zł i 60 gr (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i
sześćdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za
sporządzenie i wniesienie kasacji;**

**III. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Legionowie wyrokiem z dnia 13 czerwca 2022r. sygn. akt II K 206/20, uznał S.G. za winnego popełnienia czynu z art. 209 § 1a k.k. i za na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społecznej w wymiarze 20 godzin w miesiącu, oraz na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art.

72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązał go do bieżącego łożenia alimentów na rzecz dzieci: B., W. i K. G. w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności.

W apelacji od tego wyroku S.G., zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k., a także obrazę prawa materialnego, art. 209 § 1a k.k., poprzez przypisanie mu czynu zabronionego przy braku zamiaru popełnienia czynu zabronionego i obiektywnej niemożności spełnienia zobowiązania i wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie.

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie wyrokiem z dnia 22 marca 2024r., sygn. akt VI Ka 990/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił czas popełnienia występkę przypisanego S.G. na okres od dnia 4 stycznia 2014r. do dnia 17 kwietnia 2014r., od dnia 8 maja 2014r. do dnia 15 lipca 2014r. i od dnia 21 lipca 2016r. do dnia 4 września 2016r., oraz obniżył orzeczoną karę do 3 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując S.G. do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Adwokat P.G. – ustanowiony z urzędu obrońca S.G., złożył kasację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie. **Zarzucił** obrazę art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k., polegającą na nie uchyleniu w całości wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 13 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 206/20, przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga do ponownego rozpoznania pomimo, że ten wyrok obarczony był bezwzględną przyczyną odwoławczą polegającą na tym, iż S.G. w toku postępowania sądowego, zakończonego w/w wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie, nie posiadał obrońcy przez część tego postępowania, mimo występowania znanych Sądowi Rejonowemu w Legionowie, od samego początku postępowania, wątpliwości co do jego poczytalności, tj. pomimo zaistnienia okoliczności wskazanych w art. 79 § 3 i 4 k.p.k. skutkujących obligatoryjnością obrony, a zatem wystąpienia sytuacji o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. i to pomimo wskazania tego uchybienia przez S.G. w uzasadnieniu jego apelacji, co winno skutkować uchyleniem, przez Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie, w/w wyroku w całości do ponownego rozpoznania. Podnosząc ten zarzut **wniósł** o uchylenie wyroku Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w

Warszawie oraz wyroku sądu I instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Legionowie do ponownego rozpoznania.

M.E. - prokurator Prokuratury Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie, w pisemnej odpowiedzi na kasację, wniósł o oddalenie kasacji obrońcy skazanego S.G. jako oczywiście bezzasadnej (por. pismo z dnia 2 września 2024 r., sygn. akt [...]).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Trafnie podnosi M.E. - prokurator Prokuratury Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie w pisemnej odpowiedzi na kasację, że kasacja obrońcy skazanego S.G. jest oczywiście bezzasadna. W doktrynie wskazuje się, iż oczywiście bezzasadna kasacja, to taka kasacja, która bądź to już po jej analizie i skonfrontowaniu z materiałami sprawy, bez potrzeby głębszego w nie wnikania, bądź po takim wniknięciu, jest w sposób niebudzący wątpliwości niezasadna, gdyż stanowi jedynie polemikę z argumentacją sądu, którego orzeczenie zaskarża lub przywołuje argumentację nie mającą żadnego pokrycia w przepisach prawa albo nieprzystającą do realiów danego procesu lub wskazuje na uchybienia, jakie w ogóle w realiach danej sprawy nie wystąpiły, albo na uchybienia, które wprawdzie rzeczywiście wystąpiły, ale nie mogły one mieć istotnego wpływu na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia (por. np. L. Paprzycki, Oczywista bezzasadność i oczywista zasadność kasacji, w: P. Hofmański, K. Zgryzek (red.), Współczesne problemy procesu karnego i wymiaru sprawiedliwości. Księga ku czci Profesora Kazimierza Marszała, Katowice 2003, T. Grzegorzczak, Kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia w sprawach karnych i jej skuteczność w praktyce, Państwo i Prawo 2015, nr 6). Powyższe stanowisko dominuje również w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, iż zachodzi bezwzględny powód odwoławczy wskazany w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Sąd Rejonowy w Legionowie ustanowił S.G. obrońcę z urzędu podczas rozprawy w dniu 14 lipca 2021 r., gdy dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność ustalenia, czy cyt. „oskarżony cierpi na chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub innego rodzaju zaburzenia psychiczne oraz czy miał zachowaną zdolność rozpoznania czynu i pokierowania swym postępowaniem, czy może samodzielnie prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny, czy może brać udział w postępowaniu, jeśli nie to jak długo”. Sąd Rejonowy w Legionowie odroczył następnie rozprawę do dnia 29 września 2021 r. Faktycznie Sąd Rejonowy w dniu 15 marca 2021r. przeprowadził rozprawę, podczas której przesłuchał oskarżycieli posiłkowych, jednakże w dniu 26 kwietnia 2021r., postanowił rozprawę odroczoną prowadzić od początku. Postępowanie dowodowe w sprawie nie było zatem prowadzone, aż do czasu ustanowienia S.G. obrońcy z urzędu. Z uwagi zaś na treść opinii sądowo-psychiatrycznej, z której wynikało, że poczytalność S.G. nie budzi wątpliwości oraz, iż może on prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny, Sąd Rejonowy w Legionowie postanowieniem z dnia 22 listopada 2021 r., zwolnił obrońcę z urzędu z jego obowiązków, co uczynił zgodnie z unormowaniem art. 79 § 4 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.

WB

[a!].